

خوښندنه وهی ژنا مه کان و گډفاره کان ... نه حمه د کامهران

ژنامه و گډفارو کتېب، سې برای جیاوازن بې شرځه کړدنې بابه ته کان و ووداوه کان به سې دیدگا و بې چوونی جیاوازدا.

قسه کړدن له سر ئم بابه ته له وده دا دت که ماوه یه ک له مه و پېش بابه ت کم له ن و ژنامه دا بې اوکرده وه به ناو نیشانی (بابین به دسټی کتېب) که هه ندک سهرنج و پېشنیارو دیدی خ م خسته و و سه باره ت به خوښندنه وهی کتېب دا به ام پېویسته ئم جاره قسه له سر دوو بلاځ کی تر یاخو دوو ناوہندی ژنبیری گرنګ بکم که ئه ویش ژنامه وه گډفاره کان نه چوونکه ئم دوانه هیچ جیاوازیه کی ئه وت یان نیه له گه کتېب دا چوونکه به در ژایی م ژوو توانیویانه خزمه تی تاکه کانی کامه گا بکن له ووی ژنبیرییه وه به بې هیچ جاره جیاوازیه کدا، هرچه نده ئم له کوردستاندا ده بینین چه ندین ژنامه و گډفاری کاغزی و ئه لیکترنی هه یه که هه ریه که یان به شوازی جیاواز خزمه تی کامه گا که یان ده کهن

هه روه ها پېویسته ئه وه ش بې م که له ن و ژنامه و گډفاره کاندا چه ندین که سی به هره دارو ژنبیرو له گه چه ندین نووسه ری ت دایه که هه ریه که یان خاوه ن دیدگا و ئایدیای تایبته به خ یان بې تاوتو کړدن و قسه کړدن له سر سهرجم بابه ته کان داو له گه پېشکه شکردن یاخود بې اوکرده وهی چه ندین بابه تی هونه ری و ئه ده بی و ژنبیری دا بې خوښه رانی ئه زیز

بیه له ئه نجامدا پېویسته ر ژنامه و گډفاره کان بې ناز نه که ین له خوښندنه وه یان دا وه هیوادارام ژانه کات کی تایبته تی بې دابنر ت بې خوښندنه وهی بابه ته ج راو ج ره کانی ن ویدا هرچه نده به دیدگا و بې چوونی تایبته تی خ م پ م وایه سهره تای ده ست پې کړدنې خوښندن یاخود درووست بوونی خ شه ویستیت بې خوښندنه وه پېوسته له ژنامه گډفاره کانه وه ده ست به خوښندنه وه بکرت به تایبته تی بې ئه و که سانه ی که ئاره زووی خوښندنه وه یان نیه یاخود له خوښندنه وه ا ده کهن چوونکه ئه گهر ت توانای بابه ت کی کور تی ن و ژنامه و گډفاره کانت نه ب ت ئه وا به بې گومانی توانای خوښندنه وهی کتېب کی دوورو در ژیش نا ب ت.

ئ ممی مر ق هه تا وه کو له م ژیا نه دا هه ناسه هه مژین، پېویستیشه له گه یدا زانیاری فربین، بې ئه وهی بتوانین ئاسته نگه کانی

بهرام بهرمان تـ بشکـننن.